

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 7. september 1989

om en tvist mellem Luxembourg og Frankrig angående oprettelse af en særlig rutekørsel for personbefordring mellem disse to lande

(Kun den franske udgave er autentisk)

(89/524/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 517/72
af 28. februar 1972 om indførelse af fælles regler for rute-
kørsel og særlige former for rutekørsel med omnibusser
mellem medlemsstaterne ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning
(EØF) nr. 1301/78 ⁽²⁾, herefter benævnt »forordningen«,
særlig artikel 14, og

ud fra følgende betragtninger:

Virksomheden Autocars Emile Frisch sarl indgav den 9.
januar 1986 til den luxembourgske regering en ansøgning
om tilladelse til at oprette en særlig rutekørsel til beford-
ring af arbejdstagere fra Thil og en række andre steder i
den del af Frankrig til fabrikken Villeroy & Boch i
Luxembourg, idet der dagligt skulle finde to kørsler sted i
hver retning med afgang fra Thil kl. 4.20 og 12.20 og fra
Luxembourg kl. 14.00 og 22.00, således at arbejdstagerne
kunne blive befordret til og fra fabrikken i forbindelse
med skifterne fra 6.00 til 14.00 og 14.00 til 22.00;
Villeroy & Boch støtter denne virksomheds ansøgning og
vil deltage i transportudgifterne for disse ansatte;

Frisch indgav den 5. marts 1987 en ny ansøgning med
henblik på oprettelse af en særlig rutekørsel, der til
forskul fra den ovennævnte også skulle befordre arbejds-
tagere til fabrikken Arbed i Dommeldange; Arbed ville
ikke deltage i transportudgifterne for disse ansatte;

trods lange diskussioner mellem de luxembourgske og de
franske myndigheder kunne de ikke nå til enighed om
disse ansøgninger;

den 14. marts 1988 forelagde den luxembourgske regering
ansøgningerne for Kommissionen i overensstemmelse
med forordningens artikel 14;

den franske regering og virksomheden Schiocchet
modsatte sig ansøgningerne om tilladelse med den

begrundelse, at den nye rute vil skade eksisterende passa-
gerruter i området og navnlig de af Schiocchet drevne, da
den vil fjerne kunder fra disse, og de er til almindelig
gavn for befolkningen; de mener derfor, at Schiocchet
skal have del i den af Frisch planlagte rute, så Schiocchet
kan få kompensation for eventuelle tab på grund af den
nye rute;

den franske regering finder, at der, hvis den planlagte
særlige rutekørsel også skal sikre befordring af personale
til Arbed, ikke mere er tale om en særlig rutekørsel, men
snarere om noget, der ligner rutekørsel, da definitionen på
en særlig rutekørsel i Rådets forordning nr. 117/66/
EØF ⁽³⁾ er, at en særlig rutekørsel betjener »en arbejds-
plads« i ental;

den franske regering finder, at de af Emile Frisch
indgivne ansøgninger om tilladelse ikke er gyldige, da
ansøgningen fra 1986 både omhandler indførelse af en
særlig rutekørsel og, fejlagtigt, fornyelse af en sådan
kørsel, og de franske myndigheder ikke fra de luxem-
bourgiske myndigheder modtog en kopi af ansøgningen
fra 1987;

den franske regering mener, at den balance, der blev skabt
ved Kommissionens beslutning 82/595/EØF ⁽⁴⁾, der lige-
ledes vedrørte særlig rutekørsel, hvorved Emile Frisch
skulle befordre franske arbejdstagere i grænseområdet til
Villeroy & Boch i Luxembourg, ville blive forrykket, hvis
den af Frisch planlagte rute blev tilladt;

den af Emile Frisch planlagte særlige rutekørsel til
befordring af arbejdstagere til Villeroy & Boch må anses
for at opfylde de i forordningens artikel 8 fastsatte krite-
rier; den opfylder både kvantitativt og kvalitativt et påvist
behov for ny rutekørsel i området, da den sikrer beford-
ring på passende tidspunkter for omkring 50 arbejdsstage-
re, der ikke i øjeblikket har offentlige transportmulig-
heder mellem Villeroy & Boch og deres hjem umiddelbart
før og efter skifterne kl. 6.00 og 14.00; under kørslen vil
der blive standset på en række steder, hvor der ikke i
øjeblikket kører offentlige transportmidler på det tids-
punkt;

⁽¹⁾ EFT nr. L 67 af 20. 3. 1972, s. 19.

⁽²⁾ EFT nr. L 158 af 16. 6. 1978, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. 147 af 9. 8. 1966, s. 2688/66.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 244 af 19. 8. 1982, s. 32.

Emile Frisch er allerede inde på markedet for personbefordring ad landevej i dette område;

særlig rutekørsel er, fremfor almindelig rutekørsel, den bedst egnede form for kørsel for Villeroy & Bochs ansatte, da den let kan afpasses efter deres behov;

køreplanen for den af Emile Frisch planlagte særlige rutekørsel passer bedre, og kørslen er af kortere varighed end den af Sciocchet planlagte kørsel med hensyn til Villeroy & Bochs skifte kl. 6.00; Sciocchet overvejer ikke at arrangere kørsel for arbejdstagerne til skiftet kl. 14.00 på Villeroy & Boch;

Emile Frisch ansøger om samtidig at måtte befordre arbejdstagere til Arbed i Dommeldange, hvilket ville ændre den særlige rutekørsel — der i forordning nr. 117/66/EØF er defineret som befordring af arbejdstagere til deres arbejdsplads — til Villeroy & Boch således, at den snarere kom til at ligne en rutekørsel;

halvdelen af de af Arbejds ansatte, der er interesseret i at anvende den nye rute, benytter allerede eksisterende busruter, som derfor kunne komme til at lide kundetab;

begge disse af Emile Frisch indgivne ansøgninger kan betragtes som gyldige, da det trods fejlen i overskriften til ansøgningen af 4. januar 1986 på grundlag af de luxembourgske og de franske myndigheders udveksling af skrivelser om ansøgningen klart fremgik, at ansøgningen vedrørte indførelse af en særlig rutekørsel og ikke en fornyelse; det må beklages, at de luxembourgske myndigheder ikke tilsendte de franske myndigheder en kopi af den anden ansøgning af 5. marts 1987; i deres brev af 28. juli 1987 underrettede de dog de franske myndigheder udførligt om ansøgningens indhold; de franske myndigheder modtog dernæst en kopi af denne ansøgning samt alt andet relevant materiale fra Kommissionen, ledsaget af et brev af 21. april 1988, som de har fremsat kommentarer til;

beslutning 82/595/EØF vedrørte forskellige ruter og skal ikke betragtes som en beslutning om indførelse af et

system for personbefordring ad landevej, der aldrig kan ændres —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Luxembourgs kompetente myndighed giver Autocars Emile Frisch sarl tilladelse til at oprette en særlig rutekørsel mellem Thil i Frankrig og Luxembourg for de af Villeroy & Bochs ansatte, der starter fra Thil kl. 4.20 og 12.20 og fra Villeroy & Boch kl. 14.00 og 22.00, med henblik på betjening af følgende lokaliteter:

Thil — Hussigny — Tiercelet — Aumetz — Beuviller — Audun-le-Roman — Serrouville — Errouville — Crusnes — Cantebonne — Villerupt — Audun-le-Tiche — Esch/Alzette — Schifflange — Villeroy & Bochs fabrik.

Denne rute må kun benyttes af ansatte ved Villeroy & Boch, 330, rue de Rollingergrund, L — 1018 Luxembourg.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Storhertugdømmet Luxembourg og til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. september 1989.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen